



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **I.I.**, nar. X.X., zastúpenej Ing. J.J., obaja bytom v P.P., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 1. októbra 2010, č.k. 2Sd/13/2010-75, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 1. októbra 2010, č.k. 2Sd/13/2010-75, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 1. októbra 2010, č.k. 2Sd/13/2010, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie z 12. novembra 2009 číslo X.X. v spojení so zmenovým rozhodnutím z 23. marca 2010 číslo X.X., ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) čl. 11 a čl. 23 odsek 3 a 6 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou o sociálnom zabezpečení v znení Dohody (ďalej len Zmluva) rozhodla, že navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok v sume 109,30 €.

Súd prvého stupňa zistil, že pôvodné rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku k 28. októbru 2003 ako aj rozhodnutie odporkyne z 2. novembra 2009 a následne vydané zmenové rozhodnutie z 23. marca 2010 číslo X.X. zodpovedajú príslušnými ustanoveniami zákona účinného ku dňu ich vydania, t. j. zákona o sociálnom zabezpečení a podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) účinného od 1. januára 2004. Výpočet starobného dôchodku, ktorý vykonala odporkyňa na základe žiadosti navrhovateľky bol vykonaný v zmysle vyššie citovaných zákonov a v zmysle čl. 23 ods. 3 - 6 Zmluvy. Pretože prepočítaná suma starobného dôchodku navrhovateľky nie je nižšia ako úhrnná suma vyplácaných dôchodkov, od 1. júla 2009 patrí navrhovateľke starobný dôchodok v prepočítanej sume, t. j. vo výške 109,30 € mesačne po poslednom zvýšení o 3,60 € na základe opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 450/2008 Z. z.

O náhrade trov konania súd krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že navrhovateľka v konaní úspech nemala a odporkyňa aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na ich náhradu.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie a namietala, že odporkyňa pri prepočte zohľadnila len zákonné zvyšovanie čiastkového starobného dôchodku za dobu zabezpečenia, získanú v Slovenskej republike, čo pokladá za rozpor s článkom 23 ods. 4 Zmluvy. V dôsledku skutočnosti, že má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky od novembra 1994, podľa článku 23 ods. 3 Zmluvy za sumárnu dobu zabezpečenia 31,6 rokov má preto nárok na riadny slovenský starobný dôchodok a nie na čiastkový slovenský dôchodok vypočítaný koeficientom 0,18996. Výpočet starobného dôchodku preto označila za diskriminačný v porovnaní s presídlencami z Ukrajiny, ktorí odišli do starobného dôchodku pred rokom 2002 a po roku 2002. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a uložil súdu povinnosť zvýšiť starobný dôchodok za obdobie od 2003 do júna 2009 na sumu 282 € mesačne.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa čl. 23 ods. 3 Zmluvy, doby zabezpečenia (poistenia) získané podľa právnych predpisov zmluvných strán do 31. decembra 2001 sa považujú za doby zabezpečenia (poistenia) tej zmluvnej strany, na ktorej území mal občan k tomuto dňu trvalý pobyt.

Podľa čl. 23 ods. 6 Zmluvy ak suma peňažných dávok prepočítaná podľa odseku 3 tohto článku bude nižšia ako suma doteraz vyplácaných dávok ku dňu prepočítania, budú sa naďalej vyplácať doteraz vyplácané peňažné dávky.

Predmetom súdneho preskúmania je postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP preskúmať, či rozhodnutie odporkyne z 2. novembra 2009 číslo X.X. a z 23. marca 2010 číslo X.X. (so zmenou odôvodnení) ktorými podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a článkov 11, 23 ods. 3 a 6 Zmluvy platnej od 1. júla 2009 po prepočte starobného dôchodku rozhodla, že navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok v sume 109,30 € mesačne bolo vydané v súlade so zákonom. Požiadavka navrhovateľky o priznanie vyššieho starobného dôchodku je právne nedôvodná.

Podľa dávkového spisu navrhovateľka poberala starobný dôchodok vyplácaný odporkyňou od 28. októbra 2003. Navrhovateľka podala 7. júla 2009 žiadosť o prepočet dôchodku podľa článku 23 ods. 3 Zmluvy v znení od 1. júla 2009 (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 53/2002 Z.z. v znení Oznámenia č. 211/2009 z.z.) z dôvodu, že 31. decembra 2001 mala trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Odporkyňa napadnutými rozhodnutiami na žiadosť navrhovateľky prepočítala sumu starobného dôchodku podľa čl. 23 ods. 3 Zmluvy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že podmienky a výška starobného dôchodku boli odporkyňou posudzované správne podľa príslušných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení, lebo za účinnosti tohto zákona navrhovateľke vznikol nárok na starobný dôchodok podľa článkov 11 a 12 ods. 1 Zmluvy.

Odporkyňa vykonala výpočet dávky z úhrnných dôb poistenia (zamestnania) získaných do 31. decembra 2001 podľa právnych predpisov Slovenskej republiky (6 rokov) a podľa právnych predpisov Ukrajiny 25,6 rokov), spolu 31,61 rokov. Výška dávky sa odvodila zo súčtu doby zabezpečenia získanej z priemerného mesačného zárobku v Slovenskej republike za roky 1999, 2000 a 1998 v sume 3 504 Sk. Starobný dôchodok ku dňu vzniku nároku bol 1 963 Sk mesačne. Po zákonných zvýšeníach dôchodku a po prepočítaní na Euro menu predstavoval sumu 109,30 Euro mesačne.

Odporkyňa ďalším výpočtom, kedy sa teoretická výška za všetky doby poistenia následne vynásobila pomerom doby získanej v Slovenskej republike k celkovej dobe poistenia zistenej pri počítaní dôb poistenia v Slovenskej republike a Ukrajine zistila, že po zákonom zvyšovaní naposledy od 1. januára 2009 patrí navrhovateľke starobný dôchodok zo Slovenskej republiky 54,70 €. Dôchodkovým fondom Ukrajiny po prepočte na euro menu starobný dôchodok je navrhovateľke vyplácaný v sume 63,30 € mesačne. Spolu tieto tzv. podielové dôchodky predstavujú 108 €.

Odporkyňa následne po tomto prepočítaní v zmysle článku 23 ods. 6 Zmluvy porovnala výšku týchto dvoch dávok. Potom ako zistila, že tzv. podielový dôchodok navrhovateľky v sume 108 Euro je nižší ako starobný dôchodok vypočítaný z úhrnných dôb poistenia resp. zamestnania získaných navrhovateľkou v Slovenskej republike a na Ukrajine v sume 109,30 €, preto rozhodla, že navrhovateľke naďalej patrí starobný dôchodok vyplácaný odporkyňou v úhrnnej sume 109,30 Euro.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tak ako súd prvého stupňa po preskúmaní postupu odporkyne pri vydaní napadnutého rozhodnutia v znení zmeňujúceho rozhodnutia dospel k záveru, že odporkyňa pri prepočte starobného dôchodku postupovala v súlade s § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a v súlade s článkami 11 a 23 ods. 3 a 6 Zmluvy.

Najvyšší súd k námietkám navrhovateľky uvedených v odvolaní považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľka bola oprávnená len pri výpočte podielového dôchodku k 1. januáru 2009 vyplácaného odporkyňou započítať aj zákonné zvyšovanie dôchodkov, pretože starobný dôchodok priznaný Ukrajinou ako štátom Zmluvy sa vykoná pri uplatnení obdobných pravidiel výpočtu starobného dôchodku ale podľa vlastných pravidiel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka úspech nemala a odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli (§ 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová